

**Pavla Šmidová, *Mezinárodní organizace frankofonie a Česká republika.*
Analýza příslušné terminologie. Bakalářská práce. Bakalářská práce.
Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, 2016, 82 s. včetně příloh.**

posudek oponenta

Pavla Šmidová se ve své bakalářské práci rozhodla věnovat tématu vztahu České republiky k Mezinárodní organizaci frankofonie (OIF) s cílem zhodnotit přínos členství v této organizaci pro naši zemi a možnosti, které jí skýtá. Dílčím cílem práce bylo také sestavení dvojjazyčného glosáře příslušné terminologie, motivovaného mimo jiné tím, že v řadě případů bylo třeba čerpat z francouzsky psaných zdrojů, k nimž neexistuje český překlad.

V první kapitole autorka nejprve představuje rámec, v němž probíhá spolupráce frankofonních zemí. Začíná výkladem termínu *frankofonie* a konfrontací jeho různých definic, pokračuje nástinem historického rozvoje konceptu frankofonie, její institucionální struktury a právního základu. Podává přehled typů členství v OIF, popisuje proces přijímání členů a přidělování statutu pozorovatele.

Dále se autorka soustředí na Českou republiku. Druhá kapitola se zaměřuje na česko-francouzské vztahy a na pozici francouzštiny v českém prostředí a třetí kapitola pojednává o aktivitách České republiky vztahujících se k OIF. Autorka se podrobně zmiňuje zejména o Hrách Frankofonie a o Dnech Frankofonie, stručně pak i o dalších příležitostech, kterých může ČR jako pozorovatelská země využívat.

Čtvrtá kapitola obsahuje glosář klíčových termínů dané problematiky. Autorka jich vybrala téměř pět desítek a ve slovníkových příručkách i v dalších zdrojích vyhledala vhodné české ekvivalenty, které kriticky zhodnotila, v některých případech zvolila nejvhodnější variantu z více možností, v několika případech též vytvořila vlastní překlad. Je jen škoda, že u klíčových podstatných jmen neuvádí gramatické kategorie, glosář by byl o to přínosnější. Práci uzavírá francouzsky psané resumé a obsáhlá příloha s řadou doplňujících informací k danému tématu.

Práce je logicky strukturovaná, přehledně členěná, informačně dosti bohatá. Je nutno ocenit její původnost a efektivní využití různorodých zdrojů včetně rozhovorů či korespondence s představiteli různých institucí. Autorka své zdroje řádně uvádí a cituje, pouze zmíněná osobní komunikace by měla být uvedena též v závěrečném soupisu zdrojů, kde ji ale nenajdeme. Až na výše uvedené drobné výtky splňuje práce po všech stránkách požadavky kladené na tento typ prací.

Doporučuji proto práci k obhajobě a navrhuji ji hodnotit známkou **v ý b o r n ě**.

K. Drsková

České Budějovice, 3.6.2016

Mgr. Kateřina Drsková, Ph.D.